

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

หากกล่าวถึงความต้องการของมนุษย์นอกจากความต้องการทางกายเพื่อให้ชีวิตสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้แล้ว ยังมีความต้องการอีกแบบหนึ่งซึ่งก็คือ ความต้องการทางใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่จะช่วยให้เกิดการกระตุ้นทางอารมณ์ สมอง อีกทั้งยังสามารถขัดเกลาให้มนุษย์มีจิตใจที่ดั่งงามได้อีกด้วย สิ่งที่จะตอบสนองความต้องการประเภทหลังนี้ได้แก่ศิลปะแขนงต่าง ๆ ซึ่งศิลปะแขนงหนึ่งที่อยู่คู่กับชีวิตประจำวันของมนุษย์มาอย่างช้านานคือ ศิลปะทางดนตรีนั่นเอง ดนตรีมีประโยชน์อย่างมากมายมหาศาลอาทิเช่น ช่วยให้ ผ่อนคลาย ทำให้จิตใจร่าเริงแจ่มใส เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ ช่วยให้มีมนุษย์ มีวัฒนธรรม จึงมีการนำประโยชน์ของดนตรีมาใช้ในสังคมมนุษย์ในหลายด้านดังต่อไปนี้

มีการนำเสียงดนตรีมาใช้ในการศึกษาโดยใช้ประกอบในการสอนแบบสร้างสรรค์ทางศิลปะ ผลปรากฏว่าเสียงดนตรี สามารถส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ เสริมสร้างความคิด จินตนาการ ช่วยกระตุ้นให้มีการแสดงออกในทางสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้มีความสัมพันธ์ระหว่างประสาทหู กล้ามเนื้อมือ ให้สอดคล้องกับการใช้ความคิด ทำให้หายเหนื่อยและผ่อนคลายความตึงเครียด หลักการดังกล่าวนี้มีใช้มาตั้งแต่สมัยกรีกในยุคเฮลเลนิสติก(Hellinistic Period 440-330 B.C) ชาวกรีกได้พัฒนาหลักการของ อีธอส (Doctrine of ethos) ซึ่งเป็นความเชื่อในเรื่องของพลังแห่งสัจธรรมของดนตรี โดยกล่าวไว้ว่าพลังของดนตรีมีผลเกี่ยวเนื่องกับการแสดงออกถึงความชื่นชอบ หรือความขัดแย้ง กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ดนตรีเกี่ยวข้องกับความดีและความชั่วร้าย ในหนังสือ Poetics นั้น อริสโตเติล (Aristotle) ได้อธิบายว่าดนตรีมีอำนาจเหนือจิตใจมนุษย์ เขากล่าวว่าดนตรีเลียนแบบอารมณ์ต่าง ๆ ของมนุษย์ ฉะนั้นเมื่อมนุษย์ได้ยินดนตรีซึ่งเลียนแบบอารมณ์ใดอารมณ์หนึ่ง ก็จะมีความรู้สึกคล้ายตามไป ถ้าได้ยินดนตรีที่กระตุ้นอารมณ์ที่ทำให้จิตใจต่ำบ่อย ๆ เข้าก็ทำให้เขาพลอยมีจิตใจต่ำไปด้วย ตรงกันข้ามถ้ามีโอกาสได้ฟังดนตรีที่ช่วยยกระดับจิตใจ ก็จะทำให้ผู้นั้นเป็นคนที่มีจิตใจสูง ดังนั้น เปลโตและอริสโตเติล จึงมีความคิดเห็นตรงกันในข้อที่ว่าหลักสูตรการศึกษาควรประกอบด้วยวิชากีฬา และดนตรีที่ถูกต้อง เพื่อเป็นการฝึกทั้งร่างกายและจิตใจ เปลโต สอนว่า “การเรียนดนตรีอย่างเดียวทำให้อ่อนแอและเป็นคนมีปัญหา การเรียนกีฬาอย่างเดียวทำให้เป็นคนที่มีอารมณ์ก้าวร้าวและไม่ฉลาด” ยิ่งกว่านั้นเปลโตยังได้กำหนดไว้ว่า “ดนตรีที่เหมาะสมสำหรับการศึกษามิควรมีลีลาที่ทำให้อารมณ์อ่อนไหว ควรใช้ทำนองที่มีลีลาดอเรียน(Dorian)และฟริเจียน(Phrygian)” บันไดเสียงทั้งสองข้างต้นทำให้เกิดอารมณ์กล้าหาญและสุภาพเรียบร้อย เปลโตยังคงเคยกล่าวไว้ว่า “จะให้ใครเป็นผู้เขียนกฎหมายก็แล้วแต่ ขอให้ข้าพเจ้าได้เป็นผู้แต่งเพลงประจำชาติก็แล้วกัน”

ในด้านการแพทย์ มีการใช้เสียงดนตรีกระตุ้นทารกในครรภ์มารดา ผลปรากฏว่าเด็กมีปฏิกริยาตอบรับกับเสียงเพลง ทั้งทางพฤติกรรมและร่างกายที่ดี เสียงเพลงที่นุ่มนวลจะทำให้เด็กมีอาการสงบ ร่าเริง ร่างกายเจริญเติบโตขึ้นและยังช่วยให้ระบบหายใจและระบบย่อยอาหารดีขึ้น การนำเสียงดนตรีมาบำบัดรักษาผู้ป่วยปัญญาอ่อน โดยเฉพาะการใช้ดนตรีลดหรือบรรเทาความเจ็บปวดหลังการผ่าตัด

ของผู้ป่วยใน 48 ชั่วโมงแรก ผลปรากฏว่าช่วยให้ผู้ป่วยผ่อนคลายภาวะทางอารมณ์ได้เป็นอย่างดี ดังที่ผู้ใช้นามปากกาว่า คุณทองจิ้น บ้านแจ้ เขียนไว้ในเรื่อง แกะสะเก็ดคลาสสิก ในหนังสือ ชาวกรุง ฉบับที่ 5 พ.ศ.2522 ว่า“หมอชาวกรีกโบราณท่านหนึ่งชื่อว่า แอสคลีปิอุส(Asclepius)ได้ใช้ดนตรีบรรเลงให้ผู้ป่วยหลังการผ่าตัดแล้วฟัง ปรากฏว่าช่วยทุเลาอาการเจ็บปวดได้ดี”

มีการใช้จังหวะดนตรีมากำหนดควบคุมการทำงาน เพื่อให้เกิดความพร้อมเพรียง เช่นการพายเรือ จังหวะยก-ส่งของ เป็นต้น การใช้ดนตรีปลุกเร้าอารมณ์ให้เกิดความรัก ความสามัคคีในหมู่คณะ เช่นเพลงปลุกใจ เพลงเชียร์ เป็นต้น ใช้เสียงดนตรีเพื่อสร้างบรรยากาศในการประกอบพิธีกรรมต่างๆ ให้ดูศักดิ์สิทธิ์ เครื่องขิม นำเชือกถือ หรือสื่ออารมณ์ความรู้สึกที่เร้าเริง เบิกบาน สนุกสนาน ในงานเลี้ยงสังสรรค์ งานฉลองต่างๆ เป็นต้น นอกจากนั้นยังเป็นการสร้างงาน อาชีพ ให้กับบุคคลในสังคมอย่างมากมายทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น นักดนตรี นักร้อง ครูสอนดนตรี นักประพันธ์เพลง นักผลิตรายการคอนเสิร์ต นักดนตรีบำบัด ผู้อำนวยการเพลงหรือวาทยากรนักเขียนทางดนตรี นักประดิษฐ์เครื่องดนตรี และผู้ซ่อมหรือปรับเสียงเครื่องดนตรี เป็นต้น

นักจิตวิทยา ได้ใช้เสียงดนตรีปรับเปลี่ยนนิสัยก้าว ร้าวของมนุษย์ รักษาโรคสมาธิสั้น โดยเฉพาะเด็กจะทำให้มีสมาธิมากขึ้น อ่อนโยนขึ้น โดยใช้หลักทฤษฎีอีธอส (Ethos) ของดนตรี ซึ่งเชื่อว่าดนตรีมีอำนาจในการที่จะเปลี่ยนนิสัยของ มนุษย์ จนกระทั่งในบางกรณีสามารถรักษาโรคให้หายได้ ปัจจุบันมีนักดนตรีบำบัดผู้ซึ่งมีความสามารถฟื้นฟูและบำบัดรักษาความเจ็บป่วยทั้งทาง ร่างกายและจิตใจทำงานในด้านนี้

นอกจากนี้ยังมีการใช้ดนตรีประกอบกิจกรรมกีฬา เช่น ยิมนาสติกกิจกรรมเข้าจังหวะ การเดินแอโรบิค เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีกิจกรรมต่างๆมากมาย ที่ใช้ดนตรีเป็นส่วนประกอบในการดำเนินการทั้งทางตรงและทางอ้อม อาจกล่าวได้ว่าดนตรีเป็นส่วนประกอบที่ขาดเสียมิได้ในกิจกรรมของสังคมมนุษย์ (ไชแสง ศุขะวัฒน์, 2551)

นอกเหนือจากคุณประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว ดนตรียังก่อให้เกิดสิ่งดีๆ ขึ้นกับมนุษย์อีกมากมาย เช่นการพัฒนาในแง่ความดี ความมีสมาธิ สุนทรียภาพ จินตนาการหรือความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น และเมื่อปี 2010 ที่ผ่านมานี้กลุ่มนักวิทยาศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยพาร์มา อิตาลี และมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ลอสแอนเจลิส ได้ค้นพบเซลล์กระจกเงา (The Mirror Neuron) ในสมองมนุษย์ เซลล์เหล่านี้จะทำหน้าที่ลอกเลียนแบบสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่มนุษย์ได้พบเห็นแล้วซึมซับเข้าไปเป็นอารมณ์ ความคิดและพฤติกรรมของมนุษย์ หากสิ่งที่มนุษย์ได้ประสบเป็นสิ่งที่ดีงาม เซลล์เหล่านี้ก็จะลอกแบบสิ่งที่ดีงามเข้าไป และแปรเปลี่ยนเป็นสิ่งที่ดีงามในตัวเขา หากสิ่งที่มนุษย์ได้ประสบเป็นสิ่งที่ไม่ดี ผลที่ได้จะตรงกันข้าม การฟังดนตรีดีๆ มีผลทำให้เซลล์กระจกเงาซึมซับเอาสิ่งดีๆ เข้าไป เกิดสุนทรียภาพและมีผลต่อพฤติกรรม ความคิดของมนุษย์ให้ดีขึ้นไปด้วย (ชัยวัฒน์ พุ่มดวง, 2554)

ประเทศไทยเป็นอีกประเทศหนึ่งซึ่งประชาชนให้ความสำคัญต่อการฟังดนตรี มีธุรกิจค่ายเพลง 93 ค่ายเพลงและผู้ประพันธ์เพลงอิสระทั่วทุกภูมิภาค เป็นผู้ผลิตเพลงชนิดต่าง ๆ ออกสู่ตลาดทั้งเพลงสากล เพลงไทย และเพลงพื้นบ้านภาคต่าง ๆ ประชาชนส่วนมากนอกจากฟังเพลงสมัยนิยมแล้วยังมีความนิยมในเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่นตนอีกด้วย เพลงพื้นบ้านมีอยู่ทั่วทุกภาคส่วนในประเทศไทย และมีคุณค่าอย่างมากมาย เป็นศิลปวัฒนธรรมประจำภาคและเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นควบคู่ไปกับ

วิถีชีวิตของชาวบ้านมาช้านาน ที่สำคัญ คือ ให้ความบันเทิงสนุกสนานมีน้ำใจสามัคคีใน การทำงาน ช่วยเหลือกัน สะท้อนถึงวัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิตการแต่งกาย เป็นต้น ซึ่งประชาชนในแต่ละพื้นที่ก็ จะมีความซาบซึ้งและมีสุนทรียะในเพลงพื้นบ้านของแต่ละพื้นที่นั้น ๆ เพลงพื้นบ้าน หมายถึง เพลงที่ กลุ่มชนใน ท้องถิ่นต่างๆ ประดิษฐ์เนื้อหา ท่วงทำนองและ ลีลาการร้อง การเล่น เป็นแบบแผนตาม ความ นิยมและสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อใช้ ร้องเล่นในโอกาสต่างๆ ได้แก่ งานเทศกาล หรือ ประเพณี เช่น ตรุษสงกรานต์ อุปสมบท ทอด กฐินและลอยกระทง เพลงพื้นบ้านจึงเป็นเพลงที่ ชาวบ้านร้องเล่น เพื่อความสนุกสนานบันเทิงใจ และเพื่อผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อยจากการทำงาน รวมทั้งเพื่อสร้างความเพลิดเพลินในการประกอบอาชีพการทำงาน เช่น การลงแขกเอาแรงกันปลูก บ้าน เกียวข้าว นวดข้าว เป็นต้น จะเห็นได้ว่าดนตรีพื้นเมืองมีความเกี่ยวข้องกับผลการปฏิบัติงาน ของสังคมมนุษย์มาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นพื้นที่ที่ประชาชนประกอบอาชีพเกษตรกรรมโดยเฉพาะการทำนา และมีความเกี่ยวข้องกับการใช้ดนตรีพื้นเมืองประกอบการปฏิบัติงานเช่นการฟัง หรือการขับร้อง มา อย่างยาวนาน ซึ่งปัจจุบันแรงงานจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้แปรเปลี่ยนค่านิยมการประกอบ อาชีพจากภาคเกษตรกรรมสู่ภาคอุตสาหกรรมอย่างมากมาย โดยจะเห็นได้จากแรงงานระดับ ปฏิบัติการซึ่งมีถิ่นฐานจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนมากที่สุดในประเทศ ซึ่งสถานการณ์ ภาคอุตสาหกรรมในปัจจุบันอยู่ระหว่างการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ซึ่งเป็นช่วงที่ประเทศไทยต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้ง ภายในและภายนอกประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของ ประชาชนอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ประเทศไทยจะต้องก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community: AEC) ใน พ.ศ. 2558 ดังนั้นการพัฒนาผลิตภาพจากแรงงานจึงมีความจำเป็น อย่างยิ่งสำหรับสถานการณ์ดังกล่าวเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน

สิริพร ชิตสวน(2552) กล่าวว่าความสามารถในการแข่งขันไม่ได้หมายถึง การที่ประเทศมี ค่าจ้างแรงงานที่ต่ำกว่าประเทศอื่นหรือการที่สินค้ามีราคาถูกโดยเปรียบเทียบอันเนื่องมาจากการ ลดค่าเงิน แท้จริงแล้ว ความสามารถในการแข่งขันเกิดขึ้นจากการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) ซึ่งทำ ให้ประเทศมีความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น ประชากรมีมาตรฐานความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เกิดการ เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืนนั้นหมายความว่า ผลิตภาพ ไม่ได้เพียงแต่หมายความถึง อัตราส่วนของปริมาณผลผลิตที่ได้(Output) ต่อปริมาณสิ่งที่ใส่เข้าไปในการดำเนินการผลิตนั้นๆ (Input) เช่น วัตถุดิบ แรงงาน เงินลงทุน เป็นต้น และไม่ได้หมายถึงรูปของการผสมผสานระหว่าง ประสิทธิภาพ (Efficiency) และประสิทธิผล(Effectiveness) เพียงอย่างเดียว แต่ผลิตภาพจะรวมถึง ความชำนาญของบุคลากร ความสนใจ เทคโนโลยี การจัดการ สังคม และสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ผลิตภาพแรงงาน จึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่แสดงถึงความสามารถในการทำงานของปัจจัยการผลิตด้าน แรงงานว่ามีประสิทธิภาพ (Efficiency) มากน้อยเพียงใด ซึ่งสามารถใช้เปรียบเทียบผลงานทางด้าน เศรษฐกิจของสังคมหนึ่ง หรือกิจกรรมหนึ่งระหว่างช่วงเวลาหนึ่งตามที่กำหนด หรือ เปรียบเทียบ ระหว่างแผนต่างๆ ในกิจการหนึ่ง เปรียบเทียบระหว่างกิจการหนึ่งกับอีกกิจการหนึ่งในประเภท

อุตสาหกรรมเดียวกัน เปรียบเทียบระหว่างภาคต่างๆ ในประเทศ ตลอดจนเปรียบเทียบระหว่างประเทศหนึ่งกับอีกประเทศหนึ่ง จากเหตุผลดังกล่าวการพัฒนาผลิตภาพจากแรงงานจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยระดับชาติและระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ซึ่งการพัฒนาโดยการใช้วิธีการกระตุ้นส่งเสริมความต้องการทางใจของมนุษย์อาจเป็นอีกวิธีหนึ่งในการเพิ่มผลิตภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีของแรงงาน

ดังนั้นหากมีการนำดนตรีพื้นบ้านซึ่งเป็นที่ยอมรับของแรงงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการทำงาน ทำให้การปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในภาคอุตสาหกรรมมีผลิตภาพและเกิดความพึงพอใจในการทำงานมากยิ่งขึ้น จะเป็นประโยชน์และความคุ้มค่าต่อภาคอุตสาหกรรมกลุ่มผู้วิจัยจึงสนใจในการพิสูจน์ว่าอิทธิพลของเสียงดนตรีพื้นเมืองมีผลต่อการเพิ่มผลิตภาพของแรงงานภาคอุตสาหกรรมจริงหรือไม่

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการผลิตของแรงงานภาคอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อนำเสียงดนตรีพื้นบ้านเข้ามาเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการทำงาน

1.2.2 เพื่อศึกษาคูณภาพการผลิตของแรงงานภาคอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อนำเสียงดนตรีพื้นบ้านเข้ามาเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการทำงาน

1.2.3 เพื่อศึกษาสมรรถนะกระบวนการผลิตจากการปฏิบัติงานของแรงงานภาคอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อนำเสียงดนตรีพื้นบ้านเข้ามาเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการทำงาน

1.2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจในงานของแรงงานภาคอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อนำเสียงดนตรีพื้นบ้านเข้ามาเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการทำงาน

1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งเน้นการศึกษาทดลองกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นพนักงานระดับปฏิบัติงานในภาคอุตสาหกรรมการผลิตแบบสายการผลิตซึ่งใช้ปัจจัยมนุษย์เป็นปัจจัยหลักในการผลิตในเขตจังหวัดอุบลราชธานี โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.3.1 ประชากรคือพนักงานผลิตเสื้อยืดคอกปกจำนวน 50 คน แบ่งเป็น 2สายการผลิต แต่ละสายการผลิตมี 9 กระบวนการ แต่ละกระบวนการมีสถานีงานไม่เท่ากันใน

1.3.2 เพลงพื้นบ้านที่ใช้คือเพลงลูกทุ่งหรือหมอลำร่วมสมัย โดยผ่านการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ

1.3.3 การศึกษาประสิทธิภาพการผลิต ใช้วิธีการศึกษาเวลา (Time Study) โดยใช้เวลามาตรฐานเป็นตัวชี้วัด

1.3.4 การศึกษาคูณภาพการผลิตใช้แผนภูมิควบคุมสัดส่วนของเสียในการศึกษาข้อมูล

1.3.5 การศึกษาความสามารถการผลิตใช้แผนภูมิควบคุมค่าเฉลี่ยและแผนภูมิควบคุมส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

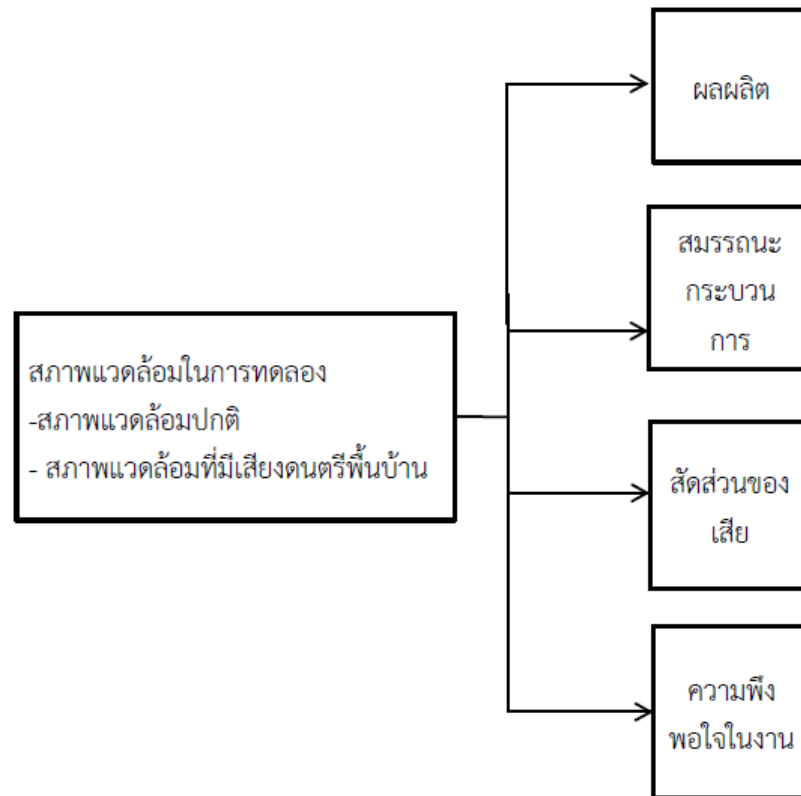
1.3.6 การศึกษาประสิทธิภาพการผลิตโดยมีตัวแปรในการวิจัยแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ ตัวแปรอิสระได้แก่ การทำงานของพนักงานในสภาพแวดล้อมปกติ และ การทำงานของพนักงานในสภาพแวดล้อมที่มีเสียงดนตรีพื้นบ้าน และ ตัวแปรตามได้แก่ ประสิทธิภาพการผลิต คุณภาพการผลิต ความสามารถกระบวนการผลิต และ ความพึงพอใจในงาน

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1. การทำงานของพนักงานในสภาพแวดล้อมปกติและสภาพแวดล้อมที่มีเสียงดนตรีพื้นบ้านมีประสิทธิภาพการผลิตแตกต่างกัน
 2. การทำงานของพนักงานในสภาพแวดล้อมปกติและสภาพแวดล้อมที่มีเสียงดนตรีพื้นบ้านมีคุณภาพการผลิตแตกต่างกัน
 3. การทำงานของพนักงานในสภาพแวดล้อมปกติและสภาพแวดล้อมที่มีเสียงดนตรีพื้นบ้านมีความสามารถกระบวนการผลิตแตกต่างกัน
 4. พนักงานที่ทำงานในสภาพแวดล้อมปกติและสภาพแวดล้อมที่มีเสียงดนตรีพื้นบ้านมีความพึงพอใจในงานที่แตกต่างกัน
- ดังแสดงในกรอบแนวคิดงานวิจัยรูปที่ 1-1

1.5 กรอบแนวคิดในงานวิจัย

งานวิจัยเรื่องอิทธิพลของเสียงดนตรีพื้นเมืองมีผลต่อการเพิ่มผลิตภาพของแรงงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดอุบลราชธานีมีกรอบแนวคิดงานวิจัยดังนี้

รูปที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.6.1 โรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานีและจังหวัดใกล้เคียงสามารถนำผลการวิจัยไปใช้วางแผนสร้างแรงจูงใจในการทำงานโดยใช้ต้นทุนต่ำ
- 1.6.2 พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่นำผลการวิจัยไปใช้มีความพึงพอใจมากขึ้น
- 1.6.3 โรงงานอุตสาหกรรมสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เพิ่มผลิตภาพได้

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

- 1.7.1 เพลงพื้นบ้าน หมายถึง เพลงที่ได้รับความนิยมจากคนพื้นบ้านส่วนใหญ่ในเขตพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี ในที่นี้หมายถึงเพลงหมอลำ หรือเพลงลูกทุ่ง
- 1.7.2 ประสิทธิภาพการทำงาน หมายถึง ผลผลิตที่ได้จากการปฏิบัติงานเมื่อใช้เวลาในการปฏิบัติงานเท่ากัน
- 1.7.3 การศึกษาเวลา (Time Study) หรือ การวัดงาน (Work Measurement) หมายถึง การใช้วิธีการต่างๆ เพื่อวัดและตั้งมาตรฐานเวลาการทำงาน รวมถึงการศึกษาหาเวลามาตรฐานในการทำงานของคนงาน ซึ่งทำงานที่ระดับประสิทธิภาพที่กำหนดให้